

DISCVRSVS PRO CAPITVLO SANCTÆ ECCLESIAE

METROPOLITANÆ CÆSARAVGVSTÆ

in causa distributionum, seu statuti.

INTRODVCTIO.

N hac grauisissima lite, quæ triginta ferè annorum spatio Ecclesiam Metro- politanam vexat, & enervat, variè sensit Sacra Rota; vt videre licet eiusdem decissiones intuenti. Primò namquè iudicauit manutentionem denegandã fore Portionarijs coram Sacrato 3. Aprilis 1620. solidissimis adductis fun- damentis, quæ referuntur à *Posthio de- cis.* 154. Postmodum producto de no- uo à Portionarijs statuto, quo cauetur, *Quòd Massa antiqua di- stributionum quantitas necessaria ex nouis iuribus, & bonis Cano- nicorum taliter addatur, vt cuilibet Canonicus pro distributioni- bus quotidianis in qualibet die habeat regalia sex, Portionarius uerò regalia tria, recessit à decissis Rota coram Coccino De- cano 20. Aprilis, & 21. Iunij 1621. quia censuit possessionem Portionariorum Statuto adminiculatam superare debere pos- sessionem Capituli. Deindè iterum proposita causa ab eodem Decano 17. Nouembris 1623. recessit Rota à decissis 20. Apri- lis, & 21. Iunij 1621. & mandatum denegauit Portionarijs, Quam decissionem roborauit 19. Aprilis 1624. vt refert *Posthius de- cis.* 185. ubi dixerunt Dñi validitatem statuti respicere Petito- rium, & ad effectum manutentionis statum possessionis tantum- modò attendi debere; & sententia in fauorem Capituli prolata, concludit decissio, *Non esse ulterius elaborandum in hac praten- sione, sed procedendum in causa super bono iure in negotio princi- palis**

pali; quia, inquit, in hoc articulo abundè fuit partibus satisfactum.

Hæc, quæ Rotæ censura securum poterant reddere Capitulum, parum felicem exitum habuere; Nam 19. Iunij 1625. fuit resolutum in fauorem Portionariorum, quibus concessa est manutentio in statu quo erant ante factam diminutionem post decis. Sacrați per modum temperamenti, donec reuideantur computa à Capitulo oblata; & proposito Dubio, an constet de diminutione, quæ suffragari possit Capitulo? Negatiuè respondet Rota, plurimis ad id factis decisisionibus 6. Iunij 1629. 23. Ianuarij 1630. 9. Decembris eiusdem anni, & 26. Aprilis 1632. Quibus ducta 24. Nouembris eiusdem anni censuit dandam esse manutentionem in possessione exigendi tria regalia qualibet die pro distributionibus diurnis, sine præiudicio iurium super vltis absentijs, & alijs vt in statuto, & firmavit 28. Ianuarij 1633. Aliæ decisisiones emanarunt ad exequendum mandatum primum, & secundum concessum Portionarijs integræ, & dimidiæ distributionis, qui non litigarunt; quarum ad præsens meminisse non est opus, cum ad exequutionem tendant. Deniquè extat decisio 10. Februarij præsentis anni circa denegationem Remissoriæ ad fauorem Portionariorum, & 13. Ianuarij pro Dignitatibus, vbi multum mouet DD. statutum ad ferendam contra Capitulum sententiam.

Apparet ergo ex tam longa, & diffusa decisisionum serie potissimum fundamentum infelicitatis Capituli consistere in dispositione prædicti statuti. Sed quia in iudicio manutentionis summarissimo, etsi producatyr titulus, nõ est cognoscendum de eius validitate, *Coccin. decis. 156. num. 3. Ludouif. decis. 322. num. 4. Posth. decis. 264. num. 3.* nunc Rota de bono iure pronuntiare cupiens, necessariò de iustificacione statuti iudicare debet, vbi notoria Capituli iustitia patefiet, si statutum nullum probetur; quod vt assequi valeam, sequentes mihi propono fulciendas conclusiones. Prima tenet, statutum Bullæ secularizationis contrarium, esse nullum. Secunda probat implacabilem pugnam, & contradictionem reperiri inter statutum prædictum, & Bullam. Tertia suadet, adhuc posita validitate à principio, attendendum non esse statutum,

statutum, propter obseruantiam in contrarium, & reuocationem expressam. Tandem satisfiet omnibus, quæ in fauorem partis aduersæ dici possunt.

Statutum Bullæ contrarium est nullum.

Primò probatur ex præfatione statuti, ibi: *Para que las distribuciones del Coro se repartan, como dispone la Bula de la Secularidad.* Quæ verba, cum rationem proceamalem constituent, causam finalem demonstrant. *Bart. in l. fin. de heredi. inst. la son in l. si pacto. num. 14. vers. 1. col. 3. C. de pactis,* ita vt cessante hac ratione statuti, cesset dispositio; cum eatenus possit subsistere, quatenus dispositio Bullæ patiat. *Gomez in reg. de verosimili noti. quest. 3. & in reg. de annali quest. 1. Portius Imola conf. 123. num. 18. Roland. conf. 49. lib. 1. Menoch. præsump. lib. 6. cap. 2. nu. 27. Moli. de primog. lib. 1. cap. 5. num. 5. punctim Valenzuela conf. 119. à num. 81.*

Cuius rei ratio depromitur ex alio iuris principio, quo cauetur in statutis mentem statuentium attendendam fore. *Alex. conf. 54. num. 9. & seqq. vol. 4. Ofascus decis. 58. num. 7. Aderan. Mascard. de statu. interpret. conclu. 2. num. 185.* Quo fit, vt vbi nõ habet locum præfatio, quæ est statuentium mens, nec etiam locum statutum habebit. *Bertazol. conf. crimiu. 210. num. 19. lib. 1. & conf. 439. num. 23. lib. 2. Ofasc. d. decis. 58. num. 6. Lamfran. in cap. Quoniam contra in 2. notab. de proba.*

Et licet non desint grauissim. DD. tenentes prædicta intelligenda fore, quotiens non adest in statuto specialis determinatio præfationi contraria, nam tunc potiùs dispositioni, quàm præfationi standum suadent, vt ex *Menoch. & alijs refert Mascard. vbi supra num. 187.* Verum doctrina ista sublimitatur à *Mascard. num. 188.* in illis verbis, quæ mirificè conueniunt nostro casui, *Sublimita nisi præfatio statuti haberet, vt dicebamus, in se rationem expressam quare statuentes fuerint moti ad statutum condendum; nam tunc stabitur potiùs præfationi ob rationem finalem in*

ea expressam, quàm dispositis, & determinatis à statuentibus, qui in tali casu dicerentur errasse in modo determinandi, & concludendi eorum intentionem, & mentem, postquam qualis esset iam expresserunt aperte in prefatione, nec censentur se in eodem actu correxisse, aut sibi ipsis contrariaisse. Et ideo postpositis verbis statuti erit illius sensus, & intellectus regulandus à ratione expressa in prefatione, quæ dicitur esse anima statuti, & quæ si saluari non potest ut dicebamus, nec etiam sensus literalis, & planus ipsius statuti sequendus erit. Statuentes voluntatem in proœmio exprimunt, ut distributiones iuxta Bullam diuidantur. Ergo si aliter in statuto reperiantur diuisæ, potius Bullæ, quàm statuto adhærere debemus. *Nota per Ludouic. decis. 531. num. 5. Farin. decis. 388. p. 1. in nouis. num. 1. & decis. 412. num. 1. decis. 557. nu. 2. in posth. p. 1. & decis. 597. vbi loquitur in statuto autoritate Apostolica confirmato. Marescot. variar. lib. 2. c. 67. num. 51. Gratian. discept. 558. num. 24.*

Et confirmatur ex finalibus verbis eiusdem statuti, ibi; *Conforme a la dicha Bula de la Secularidad*, quæ iuncto principio euincunt statutum conditum fuisse in executionem Bullæ, & sic Bullam attendi debere; quia quoties actus fit in executionem alterius, non attenditur ipse, sed ille, in cuius executionem factus est. *Decianus conf. 3. num. 6. vol. 1. Crauera conf. 135. num. 13. Mantica de tacit. lib. 16. tit. 15. num. 38.* Nam ut inquit *Surd. decis. 288. num. 33.* executio non debet differre à tractatu, quia à primordiò tituli posterior formatur euentus. Eleganter, alijs iunctis, *Ramonius conf. 37. à num. 78. cum seqq.*

Rursus ex natura relationis probatur assertio; quia si scriptura referens, & relata extant, minus autem continet relata, quàm referens, restringitur ad id dumtaxat, quod relata continet, ut late tradit *Castillo tom. 4. cap. 43. nu. 22.* vbi habet relationem ita fieri debere, nè plus minusve sit in referente quàm in relato; relatum enim, & non referens debet attendi; & ideo non operatur, nisi quatenus in relato reperitur, & num. 26. punctim in rem nostram. Quòd si plus esset in referente, quàm in relato, illud plus non attenditur, quia dicitur per errorem appositum. Et num. 27. Quòd si referens aliter loquatur quàm relatum, respicimus ad relatum.

Viden-

Videndus ipse *tom. 7. de tertijs. c. 5. num. 8. Amatis decis. 49. num. 11. Camillus de Medicis consi. 159. Fontanell. de pact. clau. 14. glo. vni. p. 1. tom. 2. ex num. 26. Barbos. axiom. 201. num. 6.* Cùm igitur statutum se referat ad Bullam, quod aliter disponit, tanquam erroneum corrui, & non attenditur.

Secundò, & si nihil in præfatione reperiretur ad eruendam statuentium mentem, statutum sustineri non posset data contrarietate Bullæ; quia in ea adest decretum irritans, & clausula sublata, quæ totum inficit. *Cap. si eo tempore, de elect. in 6. Anton. Gabr. lib. 5. tit. de clausul. conclus. 3. num. 36. Barbos. claus. 40. nu. 2. Valenzuel. consi. 128. Caputaq. decis. 325. num. 2. p. 1. Rota decis. 3. per totam, de restit. spolia. Posthi. decis. 186. num. 4. vbi aliæ decissiones.*

Hinc fit, quòd adeo decretum irritans omnes effectus tollat eorum, quæ contra illius dispositionem fiunt; vt nec aliquod iuris fomentum habeant. *Puteus decis. 50. num. 2. Cassador. decis. 1. num. 7. de restit. spolia.* quia habet oculos retrò, & operatur nullitatem à principio. *Rota decis. 24. num. 5. p. 2. diuers. Grassis decis. 2. nu. 85.* Et dicitur habere inhibitionem in ventre. *Cassador. decis. 2. num. 6. de restit. spolia.* Et vim priuatiuam, & auocatiuam potestatis. *Ferretus cons. 3 14. num. 10. lib. 2.* Et est penetrabilis omni gladio ancipiti. *Bellamera decis. 535.* ac denique est adeo pestiferum, & malignantis naturæ; vt sicut fulgur quidquid inuenit in oppositum destruat, & secum ducat. *Menoch. de recuper. remed. 16. num. 444.* Et plurimis adductis *Gonzalez glos. fin. Barbosa vbi supra. Salgado de Regia potestate 3. p. c. 10. à num. 62. Farin. decis. 41. num. 9.*

Et quândo est impositum à Papa (vt in nostro casu) omnes ligat scientes, & ignorantes, *Puteus decis. 175. num. 3. lib. 1. Rota decis. 578. num. 3. p. 1. diuer. Barbosa vbi supra nu. 7.* Et, quòd magis est ipsum Papam. *Cassad. decis. 5. de concess. præbend. Ricci. p. 5. collectan. 1596. Maria claus. 191. Barbos. num. 10.* præcipuè stante clausula vt hic, qua Rom. Pontif. vult decretum se, & successores ligare, *Gonzalez d. glo. vlt. num. 25.*

Tertiò, & si deficerent proœmium, & decretum irritans, sustineri non posset statutum contrarium Bullæ; nam illud condi-

tum fuit virtute clausulæ generalis, qua facultas tribuitur ad statuta condenda. Et certum est generalitatem non comprehendere specialiter disposita; nam verba vniuersalia, vel generalia restringuntur ex ipsecificatione speciali præcedenti, ex celebri *decif. Aftict. 45. & ibi Vrsilis in additio. Oldrad. conf. 8. Quidam pater familias per tot. Geminian. conf. 65, à num. 4. Bald. conf. 485. statuto Ciuitatis num. 2. vers. quia species. lib. 1. & conf. 305. verba principis. num. 2. vers. modo duo. lib. 1. Et est celebris doctrina Iasonis in l. salis scriptura, num. 30. de leg. 1. vbi loquens punctim de dispositione legis facta sub verbis generalibus in clausula finali inquit non referri ad casus præcedentes, in quibus specialiter fuit prouisum. Et fuit omnino videndi in proposito *Alex. conf. 48. num. 7. lib. 1. Signorol. conf. 181. num. 13. in fin. & num. 14. vers. nec huic obstat plenissime, Roman. conf. 152. prasens accusatio. col. 2. num. 3. vers. nec secundo loco, vbi apostil. in verb. præcedentia, & conf. 503. num. 4. vbi etiam apostil. in verb. specialis, Roma. conf. 112. visa præmissa dubitatione, & Iass. conf. 38. lib. 1. Alex. conf. 125. viso titulo num. 9. vers. hoc etiam apparet lib. 2. & conf. 226. ponderatis, num. 5. vers. quarto quia, & c. lib. 6. & Abb. conf. 33. num. 5. in fin. vers. præterea verba illa lib. 2. & innumeri alij, quos longa manu congerit *Card. Tusch. conclu. 40.* verba vniuersalia, vel generalia restringuntur ex specificatione præcedenti. Sed sic est, quod in speciali dispositione Bullæ reperitur, bona suppressionum Canonicis dumtaxat quærenda fore, & materia distributionum, & erectionis burse particulariter committitur Archiepiscopo (vt infra latius) ergo fieri non potest, vt ex generali potestate statuendi hæc infringantur.**

Et est iuris axioma tritum, & vulgare, eum qui specialiter aliquid disposuit voluisse id ipsum à generalitate eximere, vt sic vtraque dispositio generalis scilicet, & specialis subsistat, vt eleganter *Petrus Pechius in c. generi. num. 4. de reg. iuris, latissimè Castillo lib. 5. c. 95. num. 3. Tusch. conclu. 36.*

Quarto, & si omnia prædicta deficerent, statutum nullum esset data contrarietate ex protestatione statuentium; ij enim die 12. Decembris anni 1607. cum ageretur de acceptatione statutorum, dixerunt nolle admittere illa, quæ contraria sint Bullæ,
iuri,

iuri, aut Conc. Trident. (extat instrumentum in Notis Ioannis Moles, & in lib. de gestis Capituli 3. Septembr. eiusdem anni, & producit in processu). Protestatio igitur tollit consensum ab actu, & conseruat ius. *l. si debitor quibus modis pignus, l. non solum, §. morte de noui operis nuntiati. l. libera, C. de sentent. & interlocu. Zasi. conf. 13. num. 40. lib. 1. Ioan. Bapt. Ferretus conf. 26. num. 17. Roman conf. 3 53. Bald. in l. contra. S. si filius de pactis.*

Nec si maximè vellent, acceptare potuissent statutum, cùm stabilicum sit, *cap. 4. p. 5. tit. de la obseruancia de los Estatutos*, ab eisdem statuentibus statuta contenta in quinque partibus (vbi sedem habet, quod in disceptationem vocatur) obseruanda fore, non obstantibus quibuscunquè consuetudinibus, etiam immemorialibus, & alijs statutis in contrarium; vbi reuocat, & annullat statuta contraria statui seculari, & Conc. Trident. Status autem secularis formatur in Bulla erectionis; quare statuta contraria Bullæ eo ipso irrita, & inania veniunt iudicanda ex aliorum statutorum dispositione. Cumquè actus humani pendeant à voluntate, potestate, & forma, *l. cùm te, C. de donati. c. cùm super do off. deleg. Bald. conf. 3 26. num. 2. lib. 1. Menoch. conf. 75. num. 34.* Omnia in præsentī deficient, cùm omnia concurrere deberent ad validitatem statuti; nam deficit voluntas contra Bullam statuendi ex ratione proccemiali, & protestatione expressa, potestas verò ex decreto irritanti, speciali dispositione Bullæ, & statuto, quod non patitur aliquid statui contra statum sæcularem.

De multiplici contrarietate inter Statutum, & Bullam.

Probatum remanet ex hoc, vsquè traditis statutum contrarium Bullæ esse nullum; nunc verò probandum superest contrarietatem manifestam reperiri inter statutum prædictum & Bullam. Quod liquidò constabit animaduertendo bona dignitatum suppressarum Mensæ Capitulari applicata fuisse ad usum, & commodum Canoniorum dumtaxat, vt habetur in eadem Bulla num. 51. ponderata dictione, *dumtaxat*, excluduntur à par-

ticipa-

participatione omnes casus, & personę præter expressas, vt latè *Barbos. dicti. 97. à prin. vbi alij.* Et in tantum est taxatiua, & restrictiua, vt concludat negationem in alijs personis. *Cardin. in Clem. 1. de sequest. possf. & fructuum, in cap. contingit. vbi etiam Felin. de fide instrum. Bart. in l. si quis. §. Cùm Titio, de adimen. legatis. Cenedus sing. 18. num. 5. Barbos. vbi suprà, num. 3.*

Quod adeo verum est, vt dictio, *dumtaxat*, & alię taxatiuę appositę dispositioni de aliquid faciendo, formam, & solemnitatē inducant, ita vt ipsarum transgressio vitiet actum, *Parif. conf. 19. num. 19. vol. 2. Mandos. in regul. 8. Cancel. quest. 6. Cenedo singul. 18. num. 4. Barbos. vbi suprà num. 9.* vbi rationem reddit, quòd ista dictio habet vim non solum prohibitionis tacitę, sed etiam expressę, vt per *Roman. conf. 114. nu. 5. Marcus Anton. Amatis decis. 14. num. 10.* prout refert *Salgado de retentio. Bulla. 2. par. cap. 17. num. 14. cum seqq.* quibus iungitur *Surdus decis. 291. num. 19.*

Et iteratò repetit Bulla dictionem, *dumtaxat*, & addit dictionem, *solos*, eiusdem naturę. *Farina. decis. 445. num. 8. p. 1. recentis vt intret decis. Clem. 1. de rebus Eccle. ibi: Non potest negari, quia seriose fuerit dictum, cum toties fuerit repetitum, quia geminatio enim voluntatem demonstrat. l. Ballista ad Trebell. l. 1. de adili. edict. Ricci. collect. 1125.* Et vt inquit *Barbos.* in nostris terminis *lib. 1. voto 15. num. 21. post praxim exigen. pensi.* Eo magis confirmatur, quia adest trina geminatio verborum resistantium, quę in simul iuncta operari necessario debent effectum illum, quem eorum quodlibet de per se operari non poterat.

Facta ista applicatione per Bullam ad commodum Canonico-
rum *dumtaxat*, ex dispositione statuti admittuntur Portionarij,
& Beneficiati, cùm eo caueatur adiungi debere de Mensa Cano-
nicali quantitas necessaria Massę comuni Annuersariorum, vt
sufficiat ad consequendum quilibet Canonicus (idem in Digni-
tationibus) Regalia sex, & Portionarius tria. Ergo statutum facit Por-
tionarios participes Mensę Canonice, dum eam grauat onere
adiungendi de proprio quantitatem necessariam; quod quidem
fieri non potest sine repugnantia Bullę, quę à tali participatione
excludit omnes.

Secundò statutum aduersari dignoscitur Bullæ, quæ *num. 78.* mandat, vt Archiepiscopus cum consensu Capituli vnã maffam communem constituat; qua participant Dignitates, & Canonici tantùm; hæc necessariò debet intelligi diuerfa ab antiqua, in qua nihil iuris habuerunt Dignitates; & Bulla *num. 41.* decernit, vt quæ erant pro regularibus, sint pro secularibus. Ex quibus colligitur iuxta decretum Bullæ duas constituendas esse burfas; prima antiqua prout erat ante secularizationem pro Canonicis, & Portionarijs, secunda noua pro Canonicis, & Dignitatibus; ita vt antiquæ non participant Dignitates, nec nouæ Portionarij; Ad vttramquè autem admittantur Canonici æqualiter cum Dignitatibus, & portione dupla cum Portionarijs. Hæc cum ita procedant ex dispositione Bullæ, confunduntur per statutum vnã tantùm burfam constituens, vt ex ea lucri faciant Dignitates, & Canonici regalia sex, Portionarij tria; In quo dupliciter contrariatur Bullæ, & in eo quod admittit Dignitates ad participationem burfæ antiquæ, & in eo quod participes facit Portionarios massæ nouæ, in graue præiudicium Canonicorum qui fraudantur ex admiffione Dignitatum ad burfam veterem, & admiffione Portionariorum ad nouam, vt de se patet.

Tertiò iuxta dispositionem Bullæ distributiones variantur ex varietate temporum, crescunt enim crescentibus fructibus, & diminuuntur, si illi diminuantur. Sic dicitur *num. 78. in fine; habita temporum, seraiorum, & fructuum etiam ex crescentium ratione;* per statutum designatur quantitas certa, videlicet sex, & trium regalium; ergo vel dicere oportet statutum aduersari Bullæ, vel fatendum est admittere statutum interpretationem à Bulla, vt intelligatur designatio, & taxa ab eodem facta, data proportione fructuum; vt his deficientibus, statutum obligare debeat eius redditus ad dandum sex regalia Canonicis, & Dignitatibus, & tria Portionarijs, etiam si tertia pars mensæ Canonialis adderetur, in quo simul contrarium esset statutum Concilio Tridentino.

Quartò Bulla reseruat omnia priuilegia, indulta, & concessiones, quas habebat Capitulum ante secularizationem *nu. 35.* Sed

anteà poterat augere, & diminuere distributiones pro arbitrio, ex facultate sibi concessa per statutum Apostolica auctoritate Benedicti XIII. roboratum; Ergo si quantitas statuti contentiosi esset futura certa, & immutabilis, statutum foret Bullę contrarium, quę reseruat priuilegia.

Statutum est nullum, quia non obseruatum, & quia reuocatum est.

Obseruantia communis, quòd aliquod statutum particulare non obseruetur, facit, vt statutum non obliget; vt latè *Mascard. de interpre. statuto. num. 152.* quia inobseruantia illud inuolidat. *Bart. in l. si quis priore ad Trebel. Roland. conf. 32. à nu. 77. Paris. conf. 105. num. 6. vol. 4. Surd. conf. 58. num. 9. Ruinus conf. 13. num. 28. vol. 2.* Quod multò magis procedere debet in præfenti, vbi quemadmodum conceditur facultas Capitulo statuta condendi, ita similiter tribuitur potestas exequendi libere statuta condita. Residente igitur penes Capitulum, & Archiepiscopum potestate statuendi, & exequendi statuta, standum erit obseruantię, ita vt statutum non obseruatum in nulla consideratione sit habendum. *Alderan. Mascard. conclu. 8. num. 29. & 30.*

Quod autem statutum obseruatum non fuerit, probatur euidenter ex confessione facta à Portionarijs, quę dicitur maior probatio, & fortior de mundo. *Iass. in l. cum te transegisse 3. notan. num. 5. Mascard. de probat. conclu. 1223. num. 15.* Et quòd sit omnibus efficacior, probat *tex. in l. generaliter in fine, C. de non numer. pecun. c. per tuas de probat. c. si cautio de fide instrum.* Et quod superet probationem mille testium, dixit *Rota per Ludouis. decis. 434. & 357. num. 3.* vbi *Beltram. num. 7.* Et in terminis, quod ex positione resultat explicita ponentis confessio. *Bart. in l. certo. S. si quis absente de confessis. Decius conf. 445. num. 17. Alex. conf. 83.*

Confessio autem inobseruantię statuti manifestè apparet in libello Portionariorum, qui tam coram Ordinario, quàm coram Iudice appellationis dixerunt se esse in possessione à tempore imme-

11

immemoriali vsquè ad præsens (videlicet 12. Augusti 1611.) lucrandi dimidium eius, quod Canonici lucrantur. Et inquirunt, quòd Decanus, & Capitulum sunt soliti dare pro Prima solidos triginta, pro Tertia, & Sexta solidos 142. & denarios 3. pro Nonna quadraginta solidos, & denarios decem; pro Vesperis solidos 104. & denarios 2. & pro Completorio solidos 30. & in diebus Sabbati 34. Et per consequens excludunt, quòd perceperint regalia tria, cum illa quantitas sufficere non posset, vt viginti quatuor Canonici, duodecim Dignitates, & sexaginta Portionarij, & Beneficiati habere possent, illi sex, isti regalia tria, vt Arithmetica demonstratione patet ad sensum, & firmavit Rõta 17. Nouembris 1623. quæ est apud *Posthi. decis. 185.*

Neque satisfacit solutio, & consideratio illa, de qua per *Rõtam decis. 21. Iunij 1621.* quòd nimirum licet hæc petitio facta fuerit in libello, non inde constat, quòd Portionarij falsi fuerint hunc fuisse vltimum statum, & non implicat, quòd in petitorio petierint iuxta primum statum; & quòd postea, re melius considerata, voluerint in possessorio petere iuxta vltimum statum. Conuincitur enim inuitabiliter ex eodem libello, vbi semper & continuò dictum fuit obseruari; quæ dictiones interpretationem excludunt, vt benè considerauit *Rõta d. decis. 17. Nouembr. 1623.* cui nunquam fuit congruum allatum responsum. Nequè illud, quòd in defectu mandati consistit, applicari potest, cum adsit procuratorium in actis, vbi plena facultas procuratori tribuitur.

Et vellem DD. animaduertere in petitorio, vbi promittunt plenius, & exactius examinare materiã *decis. 10. February 1640. circa finem*, testes Portionariorum deponentes prout articulatur probare in obseruantiam statuti, vt illam probat confessio. Sin autem, ex eorum dictis colligatur contrarium, & probent possessionem sex & trium regalium, attendi non debere; quia testes extra articulata nihil probant. *Farin. q. 20. num. 1. Mascard. conclud. 1265. num. 1.*

Nec dicatur additam fuisse quantitatem 3400. ₰. vt inde obseruari potuerit statutum; quia adiectio istius quantitatis fuit 1. Aprilis 1607. & statutum non fuit publicatum vsquè ad mens-

sem

sem Iulij eiusdem anni. Cùm ergo adiectio statutum præcedat, dici nequit facta in executionem, & obseruantiam statuti. Et licet in executionem statuti facta fuisset, non sufficeret. Nam, vt ex actis colligitur, etiam si addantur 3400. £. & numerentur bona propria bursæ, nullis deductis oneribus, non efficient redditus annui 16000. £. & ad dandum sex, & tria regalia requiruntur 18000. £. quæ non solum faciunt statutum inobseruatum, sed inobseruabile.

Tandem suaderetur inobseruantia statuti; nam disponit, quòd vltæ absentium interessentibus accrescant; & fatentur Portionarij nunquam fuisse executioni de mandatum in hac parte.

Superest, vt de reuocatione disseramus, quæ fundatur in erectione bursæ facta ab Archiepiscopo de consensu Capituli anno 1614. quam erexit ex tertia parte fructuum Mensæ Canonialis iuxta decreta Concilij Tridentini, & separauit à bursa veteri 3400. £. quæ (vt dictum est) fuerant additæ, & voluntas reuocandi statutum meliùs declaratur re ipsa factis, quàm verbis. *l. si tamen. S. ei qui seruum de adili edict. Ant. de Butr. in c. 1. num. 11. de dolo, & contuma. Tiraq. de retract. conuen. ad finem, num. 76. Rebuff. de pacifi. possess. num. 149. Valenz. conf. 105. num. 97.*

Agnouit *Rosa decis. 26. April. 1632. versic. Quantum attinet reuocationem factam esse;* sed negat id licuisse Archiepiscopo, & Capitulo; quia 3400. £. (inquit) fuerunt applicatæ autoritate Bullæ secularizationis (in quo est male informata; quia, vt ex supradictis constat, imò fuit contra Bullam applicatio, si quidem bona, quæ erant pro solis Canonicis, communicat Portionarijs, & Beneficiarijs) & addit statutum autoritate Apostolica confirmatum effici Papale, nec reuocari posse per Archiepiscopum, vbi inferiorem, *cap. cum inferior, de maiori & obediens.*

Facile tamen tollitur istud fundamentum, animaduertendo retorqueri contra partem aduersam, nam ex eo dicitur Papale, quia in Bulla fuit à Rom. Pont. data facultas condendi statuta; in eadem Bulla idem Pontifex concedit facultatem reuocandi; Ergo etiam reuocatio dicitur Papalis; à pari enim procedunt, nam qui potest instituere, potest destituere: iuxta *lex. in cap. cum ex iniuncto, c. 1. & 2. de Capell. Monacho. Can. certe 12. q. 1. Vincent.*

Grilenz. conf. 103. num. 79. latissimè Mascard. ubi supra concl. 8. a num. 80. cum seqq.

Et signanter operabitur ista reuocatio ex erectione bursæ contra dignitates, interuenerunt enim, & sibi præiudicarunt; & si forsam dixerint non potuisse præiudicari à suis antecessoribus (quod an verum sit, statim examinabitur) idem replicabitur à Canonicis contra statutum, ex *tit. quod quisquè iuris.*

Solutiones Dubiorum.

DVo præcipua insurgunt contra illa, quæ ex vera iurisprudentia fulcita remanent. Primum, quod licet in Bulla adfite decretum irritans, & bona suppressionum cedant in utilitatem Canonicorum dumtaxat, potuerunt isti iuri suo renuntiando statuerè; quia est probabilis opinio, quòd quilibet potest renuntiare dispositioni habenti decretum irritans in fauorem sui; ita *Gabriel d. lib. 6. tit. de clau. conclu. 3. à num. 25. Gonzal. glos. 67. num. 52. cum pluribus adductis à Barbosa d. clau. 40. num. 33. vbi testatur ita tenuisse Rotam apud Cens. de censibus decis. 59. num. 15.*

Secundum (in quo aduersarij suum constituent Achillem) consistit in confirmatione Apostolica, quæ dicitur tollere defectam, & supplere omnes solemnitates, ex *Parif. conf. 24. num. 4. lib. 1. & plurimis ad idem adductis decisionibus, dixit Rota in terminis istius statuti decis. 13. Ianuarij presentis anni 1640. in quo fundatur honorifica mentio statuti sæpissimè à Rota facta; natiuè decis. 30. Aprilis 1621. statutum dicit auctoritate Apostolica confirmatum 21. Iunij eiusdem anni, idem firmat 26. Aprilis 1632. non controuertebatur, quòd legitimè fuerit conditum statutum, & æquè confirmatum, & in fine dicit statutum Papale, & in mandato dicit manuteneri, vt in statuto Ecclesiæ. Et *decis. 4. Decembr. 1634. iuxta formam statuti: additur decis. vlt. 10. Februarij presentis anni.**

Quibus minimè obstantibus, semper pro nullitate statuti iudicandum spero, cum in contrarium mouere non debeant dubia proposita. Non primum, cui respondetur verius esse dispositioni habenti decretum irritans renuntiarì non posse per partes: *gloss.*

verb. processus in cap. dispendia de rescrip. in 6. glos. in l. 1. C. de fideius. & manda. vbi Barr. idem in l. Mauius. §. duobus num. 20. de leg. 2. qui elegantem rationem reddit, quia prohibitua dispositio necessitatem inducit. Vnde si ei renuntiarì posset, in voluntate consisteret, quod est necessitatis. Bald. in auth. generaliter. num. 5. C. de Epis. & Cleri. Roman. conf. 402. num. 3. Alex. conf. 41. Barbaria conf. 6. col. fin. lib. 4. Vbi rationem subdit, quam dicit inconuincibilem; quia actus humani à potestate, & voluntate regulantur. Vnde, si denegata est potestas aliter disponendi (per clausulã sublata) voluntas non sufficit. Latè Alder. Mascard. de statuto. interpre. conclu. 9. à num. 15. cui adduntur relati à Barbof. d. clau. 40. num. 33. quò respexit Rota in Gadiceñ. decima. 25. Maij 1637. coram Ghiselerio.

Secundò respondetur omnes Doctores conuenire renuntiarì non posse dispositioni habenti decretum irritans, quoties illa tenet ad vtilitatem publicam, vt latè Gonzal. glos. ult. nu. 53. Sed in præsentì Bulla applicando bona suppressionum pro solis Canonicis non attendit eorum priuatam vtilitatem, sed publicam Ecclesiæ fauorem, cuius interest pinguior es habere præbendas, ergo renuntiatio Canonorum sufficere non potest.

Tertiò respondetur Capitulum esse administratorem, & sic non potuisse applicare ad alios vsus præter destinatos à Rom. Pont. Clem. 2. vbi gloss. verb. non ad alium de relig. dom. l. 1. & 2. §. quoad frumentaria rerum ad Ciui. pertin. Et dixit Rota in hac causa decis. 23. Ianuarij 1630. & 26. Aprilis 1632. ex Ludouif. decis. 154. num. 5. qui loquitur in puncto de administratione Bursæ ad certum seruitium destinatæ.

Quartò respondetur Canonicos pro tempore existentes, non potuisse præiudicare successoribus distractione rerum ad Mensam Canonicalem pertinentium, quia antecessor in dignitate, seu præbenda non potest obligare successorem, qui non consensit. cap. 1. qui succed. teneat. vbi Bald. num. 3. Hieron. Gabri. conf. 83. lib. 1. num. 46. Hinc est, quòd Prælatus, vel Beneficiatus successor in beneficio non tenetur stare contractui prædecessoris. Abb. in cap. ex literis. num. 7. & ibi Decius de probationib. Tuschus lit. L. concl. 419. num. 16. ex ratione Rota per Farina. decis. 778. in recent.

recent. Præcipuè vbi in contractum deducitur id quod destinatum erat alicui ministerio. *Surd. conf. 283. num. 24.* quod fortiùs procedit hîc vbi alienatio imminuit ius Canonicorum, qui non interfuerunt *Seraphin. decis. 207.* Et renuntiatio, quæ redundat in præiudicium alterius, vel iuris publici non valet. *Valasco de iure emphy. q. 27. num. 19. Sarauia de Adiun. q. 7. num. 8. Salgado de reten. 1. p. c. 13. num. 36. cum seqq. & melius 2. par. cap. 9. num. 89. & 90.*

Quinto, & vltimo respondetur statuentes noluisse renuntiare iuribus Bullæ, cùm expressè fuerint protestati nolle statuere contra dispositionem illius, nec contra ius Canonicum, & vtrum què læditur applicando ex Mensa Canonicali massæ veteri, vt suprà probatum extat.

Secundum obiectum tollitur, si rectè perpendatur confirmationis natura; non enim est actus per se subsistens, sed præcisè adhaerens alteri actui; dicitur enim confirmatio quasi cum alio firmatio; igitur vbi confirmabile est nullum, confirmatio nihil operatur. *Bald. in l. falsus. num. 3. C. de furtis. Decius in l. more. num. 3. de iurisdict. omnium iudicum, & in rub. de confir. vtili, vel inuitili. num. 2. Sfortia conf. 77. num. 19. Corneus conf. 199. nu. 58. vol. 2. Riminal. conf. 5. num. 137. Caballinus q. 29. Eleganter Valenzue. conf. 177. num. 54. 55. & 56. vbi habet, quòd confirmator non potest de nihilo aliquid facere. Salgado 2. par. cap. 17. de Regia protect. 2. par. cap. 14. num. 19. & 20. *Surd. decis. 289. num. 8. & 9. & conf. 47. num. 19. Cassador. decis. vni. de confirm. vtili, vel inuitili, num. 2.* Quæ omnia probat *Rota decis. 569. nu. 3.* apud *Farin. 2. par. recent.* Et in ratione proœmiali multum applicabilis, & decisiua huius causæ, num. 4. & seqq. in posth. *decis. 597. par. 1.* Idem sensit *Rota coram Vsselen. Episc. Duran. decis. 147. num. 7. Cocci. decis. 234. nu. 5. Mercuri. Merlini lib. 3. tit. 2. quest. 9. num. 13.**

Et videtur satis in terminis *conf. Grilenco 103.* vbi data facultate à Pontifice Capitulo Ecclesiæ statuendi, & quod statuta eo ipso essent confirmata auctoritate Apostolica num. 48. concludit non validari ista confirmatione statuta nulla, etiam illa que Canonici non poterant de iure communi statuere, *ex tex. in cap. penult.*

penult. de constitu. & ibi glos. Ergo licet fuerit data facultas illorum Nuntio confirmandi statuta, non tamen illa, quæ de iure non poterant Canonici statuere, videlicet applicando, quæ erant vnus mensæ ad vtilitatem alterius, &c. Vnde ipse *Grilenco conf. 100. nu. 6.* concludit his verbis, *Quare confirmatio dictorum statutorum ad ea tantum se extendit, quæ de iure Canonici statuere poterant; non autem ad ea, quæ ipsi statuere non poterant.* Refert *Inno. in c. dudum ad finem de decimis, & ibi Hostien. Abbatem, Ioannis Andream,* & sic fatetur decisiùm a *Rota decis. 31. nu. 6. Regis. per Cantur. in 2. vol. diuer. nouis.*

Nequè obstat quod sæpe dixit *Rota* in supradictis *decis.* & alibi passim confirmationem tollere defectum, & supplere solemnitates, quia intelligitur vt bene notauit *Ramona conf. 37.* intra terminos actus confirmati, non autem vt aliam speciem assumat; item quoad robur solemnitatis probationisve defectum. *Ruinus conf. 12. num. 15. lib. 3.* Non autem quoad substantialia; & idèò habitus personæ inhabilis non sanatur. *Cap. dudum in fine de decimis. Tusch. verb. confirmatio conclus. 708. num. 49.* Imò confirmatio etiam ex certa scientia facta non extenditur ad inhabiles, nec confert ius nouum supra habilitatem potestatemque facientis actum, qui confirmatur, & concludit nostram controuersiam dirimens, propterea quòd confirmatio etiam si fiat ex certa scientia, nequaquam extendit actum ad id quod facere non potuit exercens actum confirmatum. *Alex. conf. 122. num. 24. lib. 4. Castrens. conf. 162. lib. 2.* Nemo dicet potuisse Capitulum seclusa confirmatione statuere contra Bullam, nec inuerrere applicationes Burfarum. Ergo omnes fateri coguntur confirmationem inutilem esse ad hos casus.

Et ad suadendum *Rotæ* nulla maior quàm ipsius auctoritas, & doctrina inueniri potest, ista in *Papien. aquarum 4. Julij 1612.* vt per *Farin. decis. 430. num. 5. p. 1. recent.* Dixit nostræ obiectioni satisfaciens; *Neque suffragatur ad hunc effectum confirmatio Apostolica, quia supponebatur alienationem fuisse factam ab habente facultatem. Vnde licet talis confirmatio suppleat defectum solemnitatis, non tamen supplet substantialia, videlicet potestatem alienantis, vt in terminis est decis. 2. de confirmatio. vili, vel*

inuti-

inutili in nouis. Crescen. decis. 8. de præben. Felin. in c. 2. num. 42. de rescrip. & per Castrens. consi. 84. num. 4. lib. 2. Ludouif. decis. 113. num. 8. vbi Addi. num. 11.

Accedat protestatio Capituli sæpe repetita, & defectus mandati in procuratore, ex quibus colligitur statuta contraria statui seculari non habuisse consensum Capituli, & sic circa illa petita non fuit confirmatio, nec peti potuit. *Rota coram Bubalo in Burgens. decimarum de Scalarte 30. Ianuarij 1589. vt Farin. decis. 544. num. 2. vbi subdit, Papa enim nunquam supplet defectum consensus. Sarnen. in compend. vtri. signa. num. 71. vers. idem est. Rota decis. 458. in fin. lib. 3. p. 3. diuers.* Deficiente igitur consensu Capituli in statutis contrarijs Bullæ, frustra allegatur contra Capitulum confirmatio Apostolica confirmatio non prodest, vt ex multis sentit *Rota decis. 580. num. 3. in recent. 2. par.*

Vterius statutum confirmatum à Papa non comprehendere casum, quem non comprehenderet, si Breue non emanasset, tenet *Rota decis. 111. num. 2. par. 2. recentiss. cui additur decis. 60. num. 1. in posthum. 2. par. & decis. 75. num. 1. Ludouif. decis. 511. num. 1. Et dixerat prius decis. 169. num. 4. Ramon. d. cons. 37. num. 73.* Docens hanc esse naturalem regulam confirmationis; si non fuisset confirmatum statutum, absquè dubio non comprehenderet casum contrarium Bullæ, ergo confirmatio non debet comprehensionem extendere.

Et licet adsit confirmatio, non ideo inferitur statutum esse Papale, quia in Bulla tribuitur Capitulo facultas statuendi, cum Archiepiscopo, vel Nuntio, & reuocandi statuta condita, atque ita confirmatio Papalis non est præcisè, & necessario ad validitatem requisita, & sic non denominat confirmatum à confirmante, sed à specifico efficiente, quia dicitur permissiua, & non formalis, *Bald. in l. ex placito, num. 6. C. de rerum permuta. Felinus in cap. cum accessissent col. 2. num. 5. de constitu. vbi Decius nu. 3. Iasson in l. more num. 23. de iurisdic. omnium iudicum, Surdus cons. 58. num. 20. lib. 1. Stephan. Gratian. discepta. 9. num. 6. & discept. 300. num. 54. vbi concludit, Quod transgressor talium statutorum etiam à Papa confirmatorum non puniatur tanquam transgrediatur statuta Papæ confirmantis, qui tunc confirmat velut*

causa uniuersalis nil noui iuris tribuendo.

Et si fateremur defectum nullitatis statuti conuolidari posse confirmatione, id intelligi deberet si defectus nullitatis exprimeretur: fecus si taceretur, & incognitus est confirmanti, *Castren. cons. 107. num. 2. per totum*, ubi loquitur in confirmatione ex certa scientia. *Ramon. late decis. 37. num. 76.* At confirmanti non fuerunt notæ contrarietates statuti cum Bulla, & cæteræ nullitates, de quibus supra: igitur non potuerunt confirmatione validari.

Tandem cessat omnis difficultas, quia ex materia statuti circa distributiones, & erectionem Bursæ erat specialiter delegata Archiepiscopo, vt patet ex Bulla *num. 78.* atquæ ita in generali facultate statuendi, & confirmandi statuta venire non potest, iuxta ea quæ supradicta remanent; Quarè dici nequit confirmatum statutum, cum eius confirmandi ius non haberet Nuntius Apostolicus. Ex quo pro nullitate statuti pronuntiandum arbitror, & maximam mihi spem præbet, quòd nullibi dictum fuerit à Rota sustineri posse statutum, etiam si contrarium appareat Bullæ.